לא מוגה

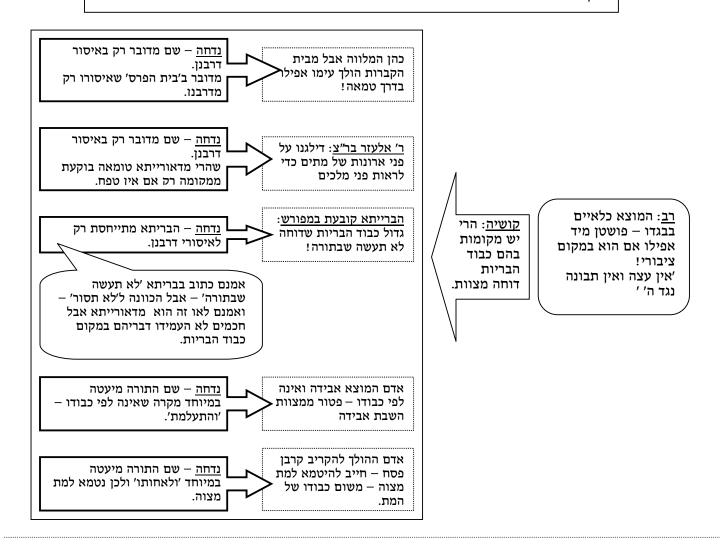
ברכות יט: (ש4) עד כ: (המשנה השנייה)

ביאורי מושגים

'ארונות של ר' צדוק' – הרמב"ם (ולפי שיטתו הסברנו בסיכום) מסביר כי טומאת אדם הנוגע בארון היא מדרבנן ולכן התירוה מטעם כבוד הבריות.

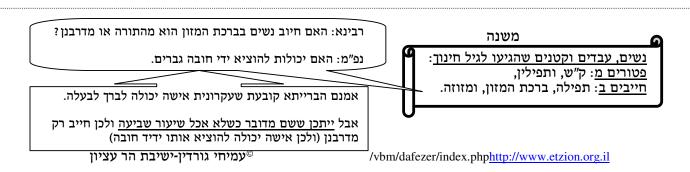
התוס' סבור כי מדובר כאן בטומאת דאורייתא של 'גולל ודופק'. אלא שלא הזהירו כהנים על כל טומאה דאורייתא, אלא רק על חלק מהטומאות. גולל ודופק אינו נכלל ברשימה כפי שאינו נכלל גם ברשימת הטומאות שנזיר מוזהר אליהן.

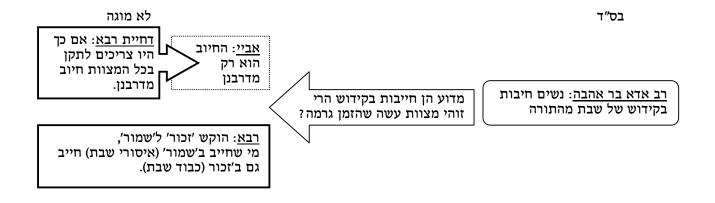
תוס' מתבססים על ההנחה (המקובלת על הכל) שכהנים לא מוזהרים על טומאת מת אלא על קירבה למת. בדרך כלל הדברים באים יחד אבל לא תמיד!

למרות שדורות האמוראים המאוחרים למדו תורה יותר מהדורות הקדומים לא נעשו להם נסים כמוהם.

הטעם לכך הוא שלא היתה להם את מסירות הנפש שהיתה לדורות הראשונים!

- <u>המלאכים לבורא</u>: מדוע אתה נושא פנים לבני ישראל והרי כתוב 'אשר לא ישא פנים

הבורא למלאכיו: בגלל ההידור שלהם במצוות - גם היכן שלא צוו.